

Jeg skal nu gaae over til Endringsforslaget under Nr. 11, som gaaer ud paa, at Mandskabet i de sidste 4 Aar af dets 8-aarige Tjenestetid ikke skal kunne indkaldes til Tjeneste og kun een Gang til Ovelse. Denne Endring indeholder et Principspørgsmaal af megen Vigtighed, og jeg maa derfor undergive det en noget udførlig Omtale. Der eksisterer en nær Forbindelse mellem Værnepligtsloven og Armeeargamentationen, idet hiin naturligt danner Grundlaget for denne, ligesom de gjensidig maae supplere hinanden ved deres respective Bestemmelser. Det er derfor en Betragtning, som med Nødvendighed maa paatrænge sig, at de begge rettest høre ind under samme Lovgivningsmagts Omraade; thi denne kan da efter Omstændighedernes Krav foretage saadanne Forandringer med den ene eller anden af dem, at et harmonisk Hele fremstaaer, og derved bliver det endvidere mindre væsentligt at fastholde en bestemt Begrænsning mellem de Bestemmelser, som høre ind under Værnepligtsloven, og de, der skulle finde Plads i Armeeargamentationen. Hvor derimod Lovene for Hærens Organisation og Værnepligtens Aftjening sortere under forskellige Lovgivningsmyndigheder, bliver det absolut nødvendigt, at drage en bestemt Grændse mellem det Indhold, som enhver af disse Love bør omfatte, for derved at forhindre Overtagelse fra den ene eller anden Side. Da man i 1855 grundlagde Monarchiets Fællesforfatning og derved sondrede imellem, hvad der skulde være fælles og særligt, gik man ud fra, at Værnepligtsbyrden maatte betragtes som en personlig Skatteydelse, og paa Grund heraf blev Bestemmelsen om Værnepligtens Opfyldelse gjort til en de særlige Repræsentationer vedkommende Lovgivningsgenstand, saaledes, at enhver af Randsdelene erholdt Ret til efter egne Regler at levere det Mandskab, som Monarchiet fordrer til sin Forsvarsmagt. Her have vi Udgangspunktet! Efter hvilke Regler Mandskabet leveres maa saaledes være Monarchiet uvekkommende, naar Monarchiet kun med det leverede Mandskab kan fyldestgjøre Hærens Bestemmelser; men selv disse Bestemmelser maae paa den anden Side ligge udenfor de specielle Randsdeles Omraade. Det forekommer mig altsaa, at Forholdet, i Med-

før af vore Forfatningsorganisationer, simpelt kan betegnes paa den Maade, at Værnepligtslovene kun bør omfatte de mere almindelige Bestemmelser for Mandskabets Tjenestehjælp, eller rettere sagt af Hjælpen af den det paa hvilende personlige Skat, medens Bestemmelsen om Mandskabets Anvendelse, saalænge det er indbrullet i Hæren, ene bør være Gjenstand for Armeeargamentationsstipulationer, der saaledes maae indeholde Rettesnor for den Tjenestehjælp, der paa hviler Mandskabet i de 16 Aar, i hvilke det staaer til Hærens Disposition. Kun ved strengt at fastholde disse to Hovedpunkter vil under vore complicerede Forfatningsforhold en gjensidig Samvirken af de respective Lovgivningsmyndigheder paa dette Gebeet kunne finde. Sted, saaledes at tilfredsstillende Resultater kunne opnaaes.

Vende vi os nu til det foreliggende Endringsforslag, da vil vi i dette erkjende en Bestemmelse af Armeeargamentationsplan, som den ærede Forslagsstiller vil have indført i Værnepligtsloven. Efter hvad jeg nys har udviklet, hører den aldeles ikke hjemme der, og hvorfor skulde den ogsaa indføres der; den staaer jo i Armeeargamentationsplanen, hvorfor da gjengive den paa dette Sted? Jo, siger den ærede Forslagsstiller, netop fordi den staaer i Hærensplanen, ville vi indsætte den her, for saaledes at slaae det fast, at Mandskabet ikke skal kunne paalægges strengere Pligter, end den citerede Bestemmelse indeholder; hvorved vi ville umuliggjøre en Forandring i Hærensplanen i dette Punkt. Men, mine Herrer, netop i denne Tankeledning ligger den største Fordømmelsesdom over Endringsforslaget; tænk Dem, hvad det vil sige. Folkethingetsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vil have, at Kongeriget's Repræsentation skal tilægge sig Myndighed til at bestemme, hvad der maa forandres i Armeeargamentationen og hvad ikke, og han vil have, at dette Thing skal gjøre Indgreb i den Myndighed, som ene tilkommer Monarchiets Regjering og dets Repræsentation. Men det er ikke nok hermed; Bestemmelsen, som den foreligger, er en total Forvanskning af Armeeargamentations Bestemmelser, ved-